

ELŐFIZETÉSI FÖLTÉTELEK.

Vidéken és Léván házhöz küldve:
Egy évre . . . 10 kor. — fill.
Hat óra . . . 5 kor. — fill.
Három óra . . . 2 kor. 50 fill.
Előfizetési pénzek póstaautóval küldhetők.
Egyes számok 20 fillérért kaphatók
a kiadóhivatalban.

BARS.

KÖZMŰVELŐDÉSI ÉS TARSADALMI HETILAP; EGYSZERSMIND BARSVÁRMEGYE HIVATALOS KÖZLÖNYE.

A kéziratok a szerkesztőséghez: (Zöldkert-utca 33. sz.) küldendők.
Kéziratok vissza nem adtak.
FELELŐS SZERKESZTŐ: HOLLÓ SÁNDOR.

Megjelen: hetenként egyszer
→ vasárnap reggel. ←

A hirdetések, előfizetések s a reklamációkat a kiadóhivatalba
(Takarék- és Hitelintézet épület) kérjük utasítani.
A LAP KIADÓJA: NYITRAI ÉS TÁRSA.

HIRDETÉSEK

Négyhasábos petit-sor egyszeri közlésért 14 fill.
készenlért 12 fill., többeszer 10 fill. fizetendő.
Bélyegdíj minden egyes beiktatásért 10 fillér.
Hivatalos hirdetéseknek
100 szóig 2 kor. 60 fill., azontúl minden szó 2
fillérével számítottak.
A nyiltérben:
minden négyhasábos garmond-sor díja 30 fillér.
Velünk közlésében levő hirdető-irodák, elő-
fizetők, vagy a gyakori hirdetőik tetemes díj-
kedvezményben részesülnek.

Aratás.

Az aratási munkálatokat várme-
gyénkben is megkezdették. Itt van
hát az évnek azon szaka, midőn a
mezőgazdának befektetési és fáradsága
gyümölcsöt kellene élveznie, melynek
eredményétől függ jóléte és boldogsá-
ga az év többi részén át. A mostani
év aratásának eredményein végigte-
kintve azonban szomorú tapasztala-
tokra jutunk. Bármit inkább fog ez a
gazdaközönségre hozni, csak épen jó-
lélet és boldogságot nem, mert ez évi
termés átlaga csak alig közepesnek
mondható! A nagy tavaszi szárazság,
s a májusi zivatarok következménye
ez, egyes helyeken pedig a jégverés
is nagy károkat okozott.

A termés kedvezőtlen volta mellett
még egy más szomorú tény is nyil-
vánvaló. Nincs az életműveknek ára,
daczára, hogy a rossz termés folytán
a föld terményeinek mennyisége igen
csekély. Kevés az eladó élet, kicsiny
az ár, a gazda megélhetése szinte le-
hetetlen! Pedig főoglalkozási águnk
a földművelés, melynek pangása köny-
nyen végzetessé válhatik az országra!
Miként lehetne mezőgazdasági vi-
szonyaink segíteni? E fölött gondol-
kodik az évi aratáskor mindenki, miért
is aktuális lesz, ha e kérdéshez mi is
néhány szót szólunk.

Nincs elegendő termés és csekély
az ár! Ez a baj, ezen kell segíteni,
mit azon intézmények megvalósítása
eredményezhet, melyeket alább leg-
alább vázlatosan elmondunk.

Az évenkénti termésnek lehetőleg
jótétele céljából oda kell hatnunk,
hogy oly intézményeket létesítsünk,
melyek a föld termőképességét elő-
mozdítják s részben az időjárás vi-
szontagságait is ellensúlyozzák. Ezen
intézmények közül a legfontosabbnak
tartjuk a földterületek csatornázást,
mit hazánk egyes vidékein a gazda-

közönség a maga erejéből máris léte-
sített. E létesítésnek azonban nem a
gazdaközönség terhére kellene történnie,
hanem valósítsa azt meg az állam!
Ez által nagyot lendítünk mezőgaz-
dasági viszonyaink. Hogy a csator-
názás mily üdvös eredményeket szül,
azt mindenki tudja s ha e mellett még
több ilyesfajta intézmény létesül, a
rossz termések száma rövid idő alatt
a minimumra fog redukálódni. A lévai
járás legtöbb községének különösen
nagy hasznára válnék a csatornázás,
mely műveléssel eddig teljesen haszna-
vehetetlen területeket tudnánk értéke-
sítetné tenni. Most azonban több e
fajta intézmény létesítéséről nem szó-
lunk, egyrészt mert a legfőbb meg-
említettük, másrészt, mert apró rész-
letekbe nem bocsájtkozhatunk.

Áttérünk hát annak fejtegetésére,
hogy az életárak javulását és ennek
állandóságát miféle tényezők idézhet-
nék elő? Ehhez az alapföltétel Magyar-
ország gazdasági önállósága. Sokszor
fejtegettük már ennek elkerülhetlen-
ségét s áldásos következményeit, miket
most nem ismétlünk. Mert hogy gaz-
dasági önállóságunkat kivívassuk,
ahhoz még sok idő kell, viszonyaink
pedig máris tarthatatlanok. Egyelőre
hát oly intézményeket kell életbe
léptetnünk, melyek minden nagyobb
megrázkódtatás nélkül keresztül vihe-
tők, s melyek — ha nem is oly
nagy mértékben, mint a gazdasági
önállóság létesítése — de mégis segí-
tenek mai állapotainkon. Ezen teendők
között jóformán az első a gazdakörök,
gazdasági hitelszövetkezetek megalaki-
tása, a mely képessé tenné a kis-
gazdákat gazdaságuk intenzívebb foly-
tatására. Talán egy osztály sem szorult
oly nagyon egymás támogatására,
mint a földművelők, kik a gazdálko-
dásban egymás segítsége nélkül nagyon
elmaradnak a modern gazdálkodástól.
A gazdák hitelének emelése, jobb

gazdasági eszközökhöz való segítése,
a termények közös, czélszerűbb érté-
kesítése kell, hogy szembe előtt lebe-
jen mindazon tényezőknél, kik kis
gazdáink sorsát szívükön viselik.

A gabonaárak javulását nagyban
előmozdítaná a börze megrendszabá-
lyozása is, minek keresztülvitele a
kormányának volna kötelessége épen
ugy, mint a biztosítási ügy rendezése.
Manapság a legtöbb gazda nem győz-
vén fizetni a tulságos biztosítási díjakat,
nem biztosít s ha elveri a jég, tönkre
van téve a legtöbb esetben! Ha azon-
ban odahatunk, hogy a biztosítási díjak
a méltányosra szállitassanak le, segítve
ezen a bajon is.

Ezek nagyjából azon kérdések,
melyeket fejtegetni akartunk, melyek-
nek létesülése valamit lendíthet mező-
gazdasági viszonyainkon. Ezeket mi-
előbb létesítenünk kell, hazánk gazda-
sági önállóságáért pedig állandóan
küzdünk. A felsorolt és azokhoz
hasonló kisebb szabású intézmények
csak részben, a gazdasági önállóság
pedig teljesen kiránt bennünket a
hinárból!

Nem lehet kitérni immár e
kérdések rendezése elől, arra kell tehát
törekednünk, hogy helyes megoldásuk
által a gazdák jól felfogott érdekét
mozdítsuk elő, mert Magyarország első
sorban agrikulturn állam, jólétének egyik
főfeltétele a gazda boldogulása.

A társadalmi nevelés.

Akármerre fordulunk, mindenütt pana-
szokat hallunk a fölött, hogy az összes
emberi társadalom romlott és hogy kevés
a valóban művelt ember.

S ezen panaszok hallhatók ma az álta-
lános világhaladásnak s a műveltség utáni
folytonos vágyunk idejében.

Ha ezen ellentétet logikailag összehason-
lítjuk, akkor az elméletileg lehetetlennek
tűnik fel ugyan, de gyakorlatilag s az élet-

— Nem . . . nem én, a sors akarta így.
E zsarnok kényur, mely könyörtelenül ide-
oda dobál, míg nem ama meghatározott
nagyságu szomou ürbe lödi bennünket! . . .

* * *

II.

A könyörület.

— Tisztelendő ur, lassabban az Isten-
ért, hiszen a két kis szerencsétlen nem
képes ugy sietni a koporsó után! . . .

Ha lenne valaki, aki ezt a néhány szót
elmondja, de senki sincs . . .

Kinek fáj az, hogy ha az ő apró lá-
bacskákat a sebes járás feltöri; ha gyöngye
mellük hörgő lihegetést hallat; ha könyvtől
nedves, puffadt orcáikat véresre fujja ki
az éles őszi szél! . . .

Csak nekik egyedül!

Az egyetlen ki érezte, sokszorosan
érezte az őket sújtó fájdalmakat, ott fek-
szik előttük az egyszerű feketére mázolt
koporsóban.

Mint sietnek azzal a drága teherrel a
lovak, persze hajsolja őket a mámoros
kocsis, ők nem tudják, hogy annak a két
árvának annál edesebb volna ez az út, mi-
nél tovább tartana . . .

Kicsi szívük ismeri nár e rejtett ér-
telmű szót: *halál!* ismerik ezt az utat s
érezik, hogy kimondhatatlanul gazdagok, míg
végére nem érnek . . .

Oh az a csuf, förtelmes halál! . . .

Hogy szerettek volna tőle menekülni
és mégis rájuk talált.

Először az édes anyjukat vitte el, sőtét

ben látjuk és halljuk, hogy az bizony tagad-
hatatlan igaz. De hát miben keresendő ez
az erkölcsi romlottság, a mely tényleg lé-
tezik; hogyan javítható vagy tulajdonképen
megszüntethető, eltávolítható az, a mi ellen
folyton buzgólkodunk; hogyan regenerálható
és tökéletesebb erkölcsi életre reávezethető
az emberiség?

Kivihető ez csakis a helyes nevelés által!

De ezen eszmének végrehajtása vagyis
a helyes nevelés maga oly óriási feladat, mely
csak a lelkesült egyes emberek vagy a tö-
megek segítségével meg nem oldható. Ehhez
a sok okos értekezésem kívül okvetlenül
szükséges három nagytényező és pedig:
1) a társadalom, mely nemcsak szent lel-
kesültséggel rendelkezik, hanem egyuttal
kellő pénzügyi eszközökkel és hatalommal is.
2) az összes egyesületek együttmű-
ködése.
3) helyes nevelési eszméktől áthatott
családok.

Az első pontot illetőleg tény az, hogy
határozott eredményt e tekintetben azon
társadalom érhet el leginkább, a mely je-
lenleg legalább rendezve és szervezve van
s a melyet *államnak* nevezünk.

Az állam tehát gondoskodhatik, sőt a
a fennálló törvények értelmében kell is
gondoskodnia összes polgárainak nemcsak
neveléséről, de műveltségéről is. Ez elvitá-
zhatatlan igazság bármely szempontból is
tekintsük a dolgot.

Második tényező a nevelésnél és mű-
veltségnél az — *egyesületek*. Minden egyesü-
let rendtartásában találunk oly pontokat,
melyek kötelességévé teszik a tagoknak,
hogy nevelésükről és szellemi műveltségük-
ről is gondoskodjanak. Ezt a feladatot azon-
ban ritkán teljesítik még oly oly egyesületek
sem, melyeknek czimében ott van a „mível-
ődési egyesület“ neve. Minden csak papi-
rosan marad, a valóságban pedig minden
időt szentelnek az „egyesületi ügyeknek“,
gyakran személyi érdekeknek, viszályoknak,
veszekedéseknek, kártyázásnak, sőt néha —
pletykának is.

A műveltségre, jobban mondva *önművel-*

gyásban hagyva a kicsiny kunyhó, hol
eddig csak a boldogság, megelégedés fész-
kelt. Oh a kunyhó is tud gyászolni. Lakója
a nagy, erős, edzett munkás nem tudta
nézni ezt . . .

— Nézd! Nézd! — kiabált a kunyhó,
ha belépett — rendetlen, piszkos vagyok,
a gyermekek kiállhatatlan szurtosak, hol
az asszony, hogy rendbe hozzon, tisztán
tartson minket? . . .

— Anyánk, édes anyánk! sirt fel a
két gyermek.

Ilyenkor a nagy erős ember leborult a
recsegő tulipános asztalra. Nagy bozontos
fejét két karjára ejtette, ugy kesergett.
Nem sírás volt az. A paraszt Herkules nem
ismert könyeket, csak hörgöve tört elő
kebléből egy széttépett sóhaj, iszonyatos
jajaként a megkínzott, kinpadra feszített
szívnek . . .

A két gyermek félénken bujt össze,
hanem a gunyhó nem ismert könyörületet:
— Hozz másikat, hozz másikat! —
kiabálta.

Végre is el kellett válniok. Ugy érezte,
hogy nincsen asszony, ki betöltse az *első*
helyét . . .

Ha ötlet megbecsülné is, de ezekre a
kicsiny árvákra tudna-e jó szemmel nézni?
. . . eh, de minek erre gondolni is! . . .

Elmegy más vidékre, hol nem neheze-
dik ugy szivérő az elmúlt boldogság sok-
féle emléke és dolgozik kettőzetett szor-
galommal az ő kis „boldogtalanjaiért“ . . .

Ámde az új idegen tanyán eljött hoz-

TARCSA.

Virág-per.

Költünk egy rózsát szakított,
S a kertész elfogta legott,
Uram, én szenvedjek érte?
Tessék az urnóm elébe.

Irul-pirul a poéta,
Kezében a kis bokréta;
A hölgy érti a helyzetet,
A mint reá szemet vetett.

Kit illet jobban a virág?
Egy-két róza nem a világ.
Költünk perét ekép végzi,
És . . . az urnót megigézi.

Mint a folyó arany, olyan
A láng, mely szemükből lobban;
S nem tudom, ki van itt fogva,
A szép hölgy-e, vagy a foglya.

Kertész, lásson dolga után,
Mit jár a más ember nyomán?
Sagény vádolt megkönyebbül, . . .
Egész csokrot kap emlékül.

Rankay.

Sötét képek.

Irtá: Vajdai Szabó István.

I.

A szeretet.

A templomban halkán szól az orgona
s a bugó hangok mellett ünnepélyesen vonul
be a fényes nászszereg.

A szép menyasszony sápadtan áll vő-
legénye mellett, a ki szerelemmel tekint
reá. Háttérben a közönség suttog: „Milyen
boldogok!“

Mi árulná el e pillanatban, hogy e kö-
tendő házasságnál az *érdek* uralkodik a
szerelem fölött. A menyasszonyi ruha alatt
le nem csittítható szív pörlekedik a rideg
okoskodással s újra, meg újra előhurcolja
az elűzött *eszményképet*:

— Nézd, szebb, délczegebb, daliásabb,
mint ez itt. A lelke nemesebb, a szíve jobb.
Szeretitek egymást . . . A világ minden
kincese fel ér-e ezzel? . . . Jer! mondj
nemet, itt a nászszereg előtt, aztán fussunk
. . . fussunk! . . .

Ah! nem meri! Nem ugy nevelték.
Akaraian bábként nőtt fel s midőn *szerel-
méért* térden állva könyörgött és elutasi-
tották: megtört. Feledett ígérteket, esküt,
alázatosan meghajolt a diktált parancs előtt.

Meg remél ugyan valami természet
fölötti csodában, mely gyáva lelkének ho-
mályos vigasztalásul szolgál, ám hogy e
csoda késik, szépen, illedelmesen elrebe-
gi az örökre lekötött esküt, élén a hazug val-
lomással: *szeretem!*

Mögöttük az örömapa dörzsöli örvendve
kezzeit.

Büszke gyönyör tölti el: az ő akvata!
Ki is merne neki ellenszegülni?

És mégis, a hogy elmereng, agyára,
mint súlyos terhelő vád nyomul egy gon-
dolat:

— Igen, te akartad! . . . s ha le-
ányod boldogtalan, szerencsétlen lesz?! . . .

Zsibbadó kezével végig simítja hom-
lokát. Gyarló emberi gyöngesége mentő
szalmaszálként egy eszmébe kapaszkodik:

ségre igen csekély vagy éppen semmi gond nem fordítottatik.

Hátra van a harmadik tényező vagyis a — család, illetőleg: nevelés a családban.

Ezen nevelésnél az első és legfontosabb tényező: az anya. Az atya, nevetesen oly helyeken s oly viszonyokban a hol az egész család fenntartásáról kell gondoskodnia, csak a második helyet foglalja el a családi nevelés dolgában.

Az atyának, ha munkás, ki kezeivel kénytelen kenyeret szerezni az egész család számára, — este, a munka után szüksége van nyugalomra, hogy új erőket nyerjen a munkához. Ez által azonban nem szűnik meg az ő joga, vagyis inkább kötelessége az iránt, hogy bizonyos föfelügyeletet gyakoroljon az anya nevelési eljárása fölött, hogy irányt adjon okos tanácsával, természetesen helyes irányt, melyet az anya követhessen.

Igy tehát a családi nevelésnek egész sulya az anya vállaira nehezedik. Ezen fontos feladatához pedig szüksége van az intelligenciának a műveltségnek kellő fokára.

Nézzük most már, hogyan készülnek a leányok arra, hogy mint anyák ezen nagyjelentőségű, magasztos feladatuknak megfeleljenek?

A leánynak összes törekvése oda irányul, hogy mielőbb férjhez mehessen; azért tekinti főfoglalkozásának a piperézést; hogy azonban művelődjék oly hasznos könyvek olvasásával, melyek a nevelésről, közegészségről szólnak: az nem jön eszébe.

Valljuk csak be őszintén, hogy a mi korunk, a nagy haladás ezen kora, a női, főleg pedig az anyától a nevelésben vagy igen csekély vagy éppen semmi intelligenciát nem követel. Azért ne csodáljuk, hogy az állatok idomítása magasabb fokon áll, mint sok családban a gyermekek nevelése.

Ezül látszik, hogy az ilyen emberek minden lehetőre vannak teremtve, csak nem a helyes nevelési eszmék teljesítésére. S ezen reakció következménye annak, hogy leányaink a családba lépnek anélkül, hogy a legkisebb fogalmuk és tudomásuk legyen a családi életéről, annál kevésbé pedig a gyermekek neveléséről. S ámbár mindenütt érzik e nagy hiányt, arra mégis igen kevés gondot fordítanak.

Utóbbi években fölényt nyert egy irány, melynek célja lett volna: a női nevelés regenerációja ez az úgynevezett — nőemancipáció. Azonban ezen irány sok tekintetben csak külső emancipációvá törpült el, holott belsője — romlott maradt tovább is.

A nők kezdenek ugyan regenerálódni, de kezdik azt nem helyes uton. A modern hajfodrozat, cziczoma, a francia chic öltözetek, a betanult, kiszámított mozdulatok, járás, sportok, szivarzás, kártya stb. ez az egész, a miben leginkább nyilvánul a modern emancipáció.

zájuk a rettegett vendég . . . Sötét éjszakan megkocogtatta az ablakot:

Jöjj velem! parancsolá.

S a szív egyszerre megszűnt dobogni, az egészséges piros arcú ijesztő fakóvá változott, a dolgos kezek megmerevedtek, s a két gyermek — az egész gyászkiéret — támasz, gondviselő nélkül maradt . . .

Ki törődik velük? Jótékony egyesületek talán megnyitják számukra ama kényelmes és biztos otthon, melyet hasonló sorsu gyermekek részére építettek? . . .

Oh nem! Hiszen nincs — protekciójuk!

A közönség? — szintén nem. A tömeg botránkozik, szánakozik és — felejt.

A szomszédok? Talán az a szegény napszámosné, nyolcz gyermekével, a ki durva szitkokat, kemény ütlegeket kapott eddig is féltékeny urától az árvák iránt kimutatott részvéteért?

Egyik sem . . .

Szegény gyermekek! Soha sem fogtok ti a jótékony szeretet sugarainál melegedni . . .

* * *

III.

A hála.

— Félre az utból emberek! . . . Nem halljátok a gyorsan közeledő kocsai előkelő, finom gördülését, a mint jóakarólag figyelmeztet: — Siessetek kitérni ti szürke, hétköznapi emberek, most a fény, a hatalom és pompa közeledik!

Jö a bankigazgató. Mint két megfélemezett sarkány táncolnak a lovak, ezüst szerszámait szinte gögösen csillogtatva,

Hogy ezen ferde iránynak, ezen meszszeható bajnak egyik főoka a férfiakban keresendő: ez tagadhatatlan tény. Sok, igen sok férfi van, kik a nőt csakis érkei gyönyörök eszközének tekintik. Azonban ezen, ugyis eléggé ismeretes dolgok esetelésébe itt nem bocsátkozom.

Elég azon, hogy a nő regenerálódása főleg a családi s így a társadalmi nevelés tekintetében okvetlenül követelnünk kell. A multnak bünei megboszulják magukat egész nemzedékeken a jelenben s a jövőben is. De ezen felt is lemosható azon kitartó nemes törekvéssel, hogy a női nevelés helyes irányba, kellő utra tereitessék a család, társadalom s így a háza jól felfogott érdekében.

Cselkó József.

Különfélék.

— **Barsvármegye törvényhatósági bizottságának** tagjai ma egy hete igen népes értekezletet tartottak a lévai kaszinó termében, hogy megbeszéljék azon teendőket, melyeket a kir. törvényszék és közgazgatási székhely Lévára helyezésének és a kir. pénzügyigazgatóság Léván tartásának érdekében a legközelebb szükségesnek tartanak kifejtetni. Az értekezletet Bódogh Lajos polgármester nyitotta meg, vázolván annak célját és intencióját, egyszersmind elnökül Holló Sándor, takarékpénztári igazgatót, lapunk szerkesztőjét, jegyzővé dr. Kersésk János kir. közjegyzőhelyettes ajánlja. Holló Sándor elfoglalván az elnöki széket, kifejti a mozgalom indokait, előadja annak keletkezését, mely még a mult századba nyulik vissza. Eöterjesztésében kiemeli, hogy Aranyos-Maróthon mozgalom indult meg, hogy a kir. pénzügyigazgatóság Léváról oda helyeztessék, a minék sem indoka, sem célja nics. Aranyos-Maróth kiközöszség, még az eddig ott létező hivatalok tisztviselőit sem képes megfelelő lakással ellátni, nem hogy még vjakat képes volna befogadni. Adatokkal bizonyítja, hogy a vármegye vitális érdeke azt kívánja, hogy az intelligenciában domináló Léva városa közgazgatási és törvénykezési székhelye is legyen a megyének. Számadatokkal bizonyítja, hogy a kir. pénzügyigazgatóság területén a vármegyében kivetett összes adók s illetékeknek több mint $\frac{2}{3}$ -ad része a Lévához tartozó érdekeltségre esik. Bemutatja a tényállás bővebb ismertetésére szolgáló memorandumot, melynek a törvényszék áthelyezésére vonatkozó adatait Pogány Virgil kir. járásbíró ismerteti bő statisztikai adatokkal illusztrálva. Holló Sándor elnök indítványára kimondja az értekezlet, hogy megyei párttá alakul, feliratot intéz a kormányhoz, a szakminiszterekhez s az országgyűlés elnökeihez, a mely feliratot egy nagyobb bizottság fogja átnyújtani. Megalakítja az elnökséget és az állandó permanenciában levő intéző bizottságot. Majd Csekegy Vilmos indítványára Kőrömcz-bánya szab. kir. főbányaváros közönségének képviselőiben Palkovics Emil polgármesterhez üdvözlő-táviratot intéznek a mozgalom lelkes támogatásáért, nem különben Dillesz Sándorhoz, a verebélyi járás bizottsági tagjainak képviselőiben.

Hátul keresztbe font karokkal, kifogástalan merevséggel ül a borotvált arcú angol kocsis, míg elől, az igazgató mellett a szép demimonde tartja a gyeplőt.

A lovak vágtatni kezdenek. E pillanatban rosszaló méltatlankodás moraja kél . . .

Mi történt? . . .

Ah ugy! . . . Egy szegény öreg került a kerekek alá. Miért nem vigyáz a vén bohó?

Persze agya rég eltűnt, szétfoszlott álmok tárháza, szüntelenül zug attól a mesétől, a melyet már mindnyájan ismerünk s a melyet ő újra, meg újra előhoz, jámbor, megtompult eszével:

. . . Jól éltem, boldog voltam. Szép helyet foglaltam el, tiszteltek, szerettek. Hanem aztán minden elveszett . . . Csapások, csalódások mindent megemésztettek, csak egy maradt meg csupán, a — becsületem! . . .

A becsület! . . .

Ez a szentség, a mely megaranyozva, nyomorban, megaláztatásban töltötte napjait, — ki ül ránczos arczára, nyilt homlokára, s midőn fakó kalapját reszkető kezeivel leemeli, ékebben beszél, mint tenné a könyörgő hangot adni nem tudó vonagló ajak . . .

Letiporva, alélten, vérben fekszik a következő . . .

Mint egy allegorikus figyelmeztetés, mely szivrendítő jeleneteivel a kor sivár valóját tünteti elénk, midőn magára erőszakolt érzéketlenséggel, a nagy rész tel-

— **Anna bál Szklenón** A bars megyei fiataliaság — Csattától egész Kőrömcz-bányáig — egy fényes bála óhajtja egybe gyűjteni a vármegye szépeit, hogy egy feledhetetlen emlékü mulatsággal dokumentálja a szép nem iránt való hódolatát. Mint értesülünk, augusztus hó 3. napján Szklenó fürdőben az ifjuság Anna bált fog rendezni, a melyre a meghívókat már napokban kibocsátják. Ifjuságunk dicéretre méltó törekvését a legnagyobb örömmel üdvözlöljük, mert alkalmat adnak, a mi sajnos, igen ritkán történik, hogy vármegyénk társadalmi élete elevenebb szint nyerjen a közvetlen érintkezés által. Hiszszük is, hogy fáradságukat teljes siker fogja koronázni s hogy e mulatságnak találkozott fog adni egymásnak a vármegye intelligens közönsége.

— **Bucsuestély.** A lévai ügyvédi és bírói kar tegnap este bucsuzott el a Nyitrára kinevezett dr. Tejfalusy Béla kir. törvéyszéki bírótól az Oroslán veneéglőben rendezett bucsuéstélyen, melyen a jogász közönség és a járásbírók hivatalnokai kara csak nem teljesszámmal megjelent. Tejfalusy, ki itteni működése alatt teljes mértékben birta a közönség szeretetét, a legszívelebb ovációk tárgya volt s lelkes felköszöntőkben kívántak neki új helyén is teljes megelégedést és boldogságot. A barátságos társas-vacsora a legvidámabb hangulatban a késő éjjeli órákig tartott s fokozta a jó hangulatot Sándor kitünő muzsikája.

— **Áthelyezés.** A vallás- és közoktatásügyi miniszter Rónai Sándor és Kurucz Ernő tanítóképző tanárokat saját kérésükre köicözösen athelyezta. Rónai Sándor egy év alatt kiváló minőségével megnyerte a lévai társadalom rokonszenvét és agyabecsülését. A tanítóképző intézet — a mint minket illetékes helyről informáltak — benne egyik kitünő tanárát vesztette el. Tanártársai s tanítványai benső szeretettel és ragaszkodással vették körül. Mindannyian nagyon sajnáják eltávozását. Helyét Kurucz Ernő foglalja el, a ki a napokban már itt volt, hogy megismerje új lakóhelyét s működési körét. Már első megjelenésre is megnyerte kollegáinak rokonszenvét. Teljes bizalommal nézünk működése elé s hiszszük, hogy benne megkapjuk Rónai Sándort.

— **Kinevezés.** A földmívelésügyi m. kir. miniszter Czobor Adolf és Hoensch Manó zsarnóczi főerdészeket, valamint Baltai Janos nagybányai főerdészt, városunk szülöttét erdőmestereké nevezte ki; egyszersmind Szepesházy János zsarnóczi erdőszamvizsgálót Nagybanára helyezte át.

— **Esküvő.** Ákossy Árpád, alsóváradai körjegyző e hó 14-én esküdött örök hűséget bajos arájának, Komzsik Ilonka kisasszonynak, Komzsik Lajos, Léva város köztisztviselőben álló pénztárnoka kedves leányának.

— **Névmagyarosítás.** Ziman István ujbányai meteségi, jelenleg Stubnya-fürdőn állomaszó csendor vezetéknevet a belügyminiszter engedélyével Szilágyira magyarosította.

— **Új tanár.** A kőrömcz-bányai polgári leányiskolának megüresedett tanszékére rendes tanárnak Kóka Nándort választották meg, a ki október óta, mint meghívott tanár szerepelt.

— **Letört bimbó.** Harsághy Nándor lévai kir. pénzügyi biztost e hó 15-én

hetetlen közönye mellett — a bűn és könyelműség keresztüi gázol a koldus — becsületén . . .

No de hát tulzott dolog érzéketlenséggel vádolni az igazgatót. Hisz ugy ismörjük őt, mint a társadalom egyik támaszát, ki nyitott tárczájával elől jár a jótékonyaság terén. A szive jó, csak egy hibája van, a — könnyelműség!

A magához térő áldozat már megbizottját látja ágya mellett, ki ellátásáról gondoskodik, ropogós száaszt nyom — fájdalom — dijként — kezeibe.

Egy százas! . . . mennyi pénz! — suttogja az öreg, lezárja káprázó szemeit. Edes álmkép ez, nem jó volna elszalasztani s gondolkozva teszi utána.

— Nagyon gazdag lehet az az ur! . . .

— No azt éppen nem mondhatnám — felel gunyos mosolylyal a megbizott — hanem azért csak fogadja el. Uram ugy sem fog már ezért az egy százasért nagyobb kamatot fizetni, ha elmegy a többi — után . . .

Ember, hát képes vagy mosolyogva emlékezni meg a végről, mely uradra vár? . . .

Te tudod, hogy az a kamat nem egyéb egy éles vadarabnál, melyet előbb vagy utóbb kénytelen lesz agyába röpiteni egykori játszó társad, ki annak a gyermeke, a ki téged a porból, biztos nyomorból jólétebe helyezett . . .

. . . Hol van a szeretet, könyörület és a hála? . . .

fájdalmas veszteséggel sújtotta a kéréltetlen halál, a mennyiben másfél éves kis fiát Oszkárt a szerető szülői kebelből leszakítva, angyalul égbe vivé. A kis halott földi maradványait e hó 16-án helyezették örök nyugalomra a gyászoló család nagyszámú tisztelőinek részvéte mellett. Nyugodjék békében!

— **Gazdasági tudósító.** A m. kir. földmívelésügyi miniszter Rubinek Gyula óhaji földbirtokost Bars vármegye verebélyi járásá nézve, Görög Ferencz, dobóberek-aljai körjegyzőt pedig a lévai járásra nézve a gazdasági tudósítói tisztelt biza meg.

— **Kossuth Lajos esztendeje.** Az országos függetlenségi és 48-as párt nagy előkészületeket tesz Kossuth Lajos születése 100 éves fordulójának emlékünnepe. A főváros szeptember 19-én ünnepélyt rendez, mely isteni tisztelettel veszi kezdetét, azután lesz a sir megkoszorúzása s a mauzóleum alapkövé letétele. Erre az ünnepélyre meg lesznek hívva a főrendiház, a képviselőház, a kormány és a törvényhatóságok. Egy bizottságot alakítottak, a melynek feladata, hogy az ünnepélyeket rendezze és irányítsa. A bizottság kebeléből négy albizottságot küldött ki. Egyet, mely a Kossuth szobrok terjesztését és emlékérmek veretését van hivatva gondozni; egy irodalmi, mely Kossuth beszédeit olcsó füzetekben adja ki, ennek az albizottságnak feladata, hogy olyan „Fohászt” szerkesztszen, mely szept. 19-én, egy órában az egész országban elmondandó. A harmadik bizottság a fővárossal lesz állandó érintkezésben, míg a negyedik bizottság a vidéki ünnepélyeket szervezi. Léva város közönsége azt hiszszük és reméljük, hogy nagy hazánkia emléket méltóan fogja megünnepelni.

— **Színházi műsor.** Vasárnap július 20-án ket előadás. Delután 4 órakor, gyermekelőadásul tetemesen leszállított helyarákkal, színre kerül „Robinson Crusoe az emberök között” regényes gyermekszínmű énekkel zenével. Este 8 órakor itt először „Flórka szerelme” eredeti népszínmű. Hetfőn július 21-én zóna-előadásul felhelyarákkal, „Sulamith”. Kedden itt először, „A vörös talár” francia dráma. Szerdán a „Svihákok” másodszor. Csütörtökön itt először, „Egy görbe nap” eredeti énekes bohózat. Pénteken zónaelőadás felhelyarákkal, „Gyimesi vadvirág”. Szombaton július 26-án itt először, „Katalin” eredeti nagy operett.

— **Pályázat postagyakornoki állásra.** A m. kir. posta-, távirda- és távbeszélőnél betöltendő 108 gyakornokjelölti állásra pályázat hirdettek. Ezen állásokra az 1883. évi I. törvényczikk 14. §-a értelmében pályázhatuak, akik középiskolait vagy ezzel egyrangú más tanintézetet érettségi vizsgáival sikeresen elvégezték, 18 életévüket betöltötték és magyar állampolgárok. A szájtékeztül irt és születési, orvosi, erkölcsi és iskolai bizonyítványokkal felszerelt kérvények a már közszolgálatban állók által felettes hatóságuk, a közszolgálatban nem levők által pedig az illető főszolgabíró vagy polgármester útján folyó évi augusztus hó 15-ig aszerint, a hol a pályázók alkalmaztatást óhajtanak nyerni, a budapesti, kassai, kolozsvári, pécsi, nagyvárad, pozsonyi, soproni, temesvári, vagy zágrábi posta- és távirdaigazgatóságokhoz nyújtandók be. A felfogadott posta- és távirda-gyakornok-jelöltek eskü helyett, ezt pótló fogadalmat tesznek, két (2) korona napidíjban részesülnek. Azok, akik gyakorlati alkalmaztatásuk alatt teljesen bevalnak, a posta-távirda-tisztképző tanfolyam szabályszerű elvégzése s a posta-és távirdatiszti alapvizsga sikeres letétele után posta-és távirdagyakornokká neveztetnek ki az 1893. évi IV. törvényczikk 11. §-ában megállapított segélydíjjal, azaz ha felsőbb tanintézetet végeztek, évi 1000 korona, különben pedig évi 800 korona segélydíjjal; a posta- és távirdatisztképző tanfolyam szabályzata által előirt szakvizsga sikeres letételevel pedig igényt szereznek a X. fizetési osztályba sorozott s az 1893. évi IV. törvényczikkben meghatározott illetményekkel javadalmazott posta- és távirdatiszti állásokra.

— **Liba tolvajok.** Ifj. Bizik János többször büntetett, valamint Kaczián András lévai lakosok a folyó hó 13-án éjfélutáni órákban kabátjuk alatt egy-egy bízó libát rejtve vittek a városból kifelé. Balázs Jónás rendőr éjjeli szolgálatának befejezésével haza felé ballagott, midőn észre vette a két gyanus alakot s miután beszédjüket nem vehette ki, közéjük ment s ekkor ifj. Bizik János kabátja slól a lud lábát látta kilógni. Oda nyult s kérdezte, hogy mi az, mire Bizik János azt válaszolta papagály. Ekkor a papagály megszólalt, de a szemfüles rendőr liba hangját ismerte abban fel. Kérdőre vont mindkettőjüket, hogy hol szereztek, mire azt adták elő, hogy a Koháry utcában találták s most oztalanul a városban sétálnak azokkal. Miután ezt a rendőr elfogadható érvnek nem találta, bekísérte őket a libákkal s a nyomozás kiderítette, hogy azokat Klein Lipót lévai lakos faskamrájának feltörésével lopták. Az ügy a kir. járásbíróshoz tétetett át.

— **Gondoskodás a mezőőrökről.** A földmívelésügyi m. kir. miniszter közlelbről körrendeletet bocsátott ki a mező (hegy) öröknek az országos gazdasági munkás- és cselédségélyző pénztár kütelékébe

leendő felvétele iránt. Figyelmezteti ugyanis a mező (hegy) örököt tartó községeket és birtokosokat, hogy alkalmazott mező (hegy) örököt vételessék fel az országos gazdasági munkás- és családsegélyező-pénztár kötelekibe, mert nemcsak humánus szempontból kívánatos, de egyenesen az alkalmazás községe és birtokos érdeke, hogy mező (hegy) örök és ennek családja részére baleset, betegség vagy munkaképtelenség esetén az ellátás biztosítva legyen. A mező (hegy) örök közben nem ritkán éri baleset vagy más betegség, mely miatt ideiglenesen vagy véglegesen munkaképtelenné válik s ez esetben az országos gazdasági munkássegély-pénztár által nyújtandó segély, míg egy részt jótétemény a szolgálat képtelenné vált mező (hegy) örök, esetleg családja részére, addig másrészt az illető községet vagy birtokost is munkaképtelenné vált mező (hegy) örök ellátásával járó gondoktól és teherrel kíméli meg.

Tagadhatlannak az első helyet foglalja el ma a Kathreiner-féle Kneipp-matata kávé, egy pótkávé gyanánt a babkávéhoz, valamint annak teljes pótlásaképp. Ezt pedig annak a körülményeknek köszöni, hogy egyébként előnye mellett egyedül tartalmazza a babkávét izé és zamatját. Elsőrangú szaktekintélyek sántalan véleményei bizonyítják ezt. Pettenkofen, a hírneves tanár következőleg nyilatkozik: „A kávéhoz hasonló íze által minden egyéb kávépótlékot lényegesen felülmúlja. „Mások azt mondják: „A pörkölt babkávét kiválóan átható illatával és ízével bír.“ „Zamatja különösen erős, kávészzerű és tiszta.“ „Kimutatható mennyiségben oly zamatos alkatrészeket tartalmaz, a melyek a babkávétől teljesen elválnak.“ „Többzörri kísérletek egyezően azt eredményezték, hogy a babkávéhoz igen közel álló készítménynek jelezhető.“ „Zamatos anyagok tartalmánál fogva a Kathreiner-féle malata kávé“ élvezet értéke a tulajdonképeni kávéhoz igen hasonló.“ stb. Ezek után érthető, hogy kedveltsége és általános használata folyton növekszik és hogy mint izéletes és egészséges családi kávé mind jobban befészkelje magát.

APRÓNAGOK

Rovatvezető: Z. U. H. A. N. Y.
Snapszozásnál nyerte.

(Egy úrhoz belépett egy ismeretlen borbély.) „Ur: Mit akar? — Borbély: „Borotválni.“ Ur: „Nekem van borbélyom — s így nincs szükségem önre!“ — Borbély: „Önök pedig én általam kell megborotvatatnia magát; tetszik tudni, az ön borbélyával, a ki barátom, s mikor már pénzünk nem volt, kudschaftok-re kártyáztunk és én megnyertem önt.“

Színház.

Julius 12-én szombaton Rudyard Stone Lotti ezredesi című operettje került színre. A kellemes zenéjű operett élénk tételést keltett s ez alkalommal a szereplők összevágó játéka nagyban fokozta a hatást. Különösen kedves jelenség volt a cím-szerepben Végh Gizella, kit eleven temperamentuma egyenesen predestinált erre a szerepre. Dalait kedvesen énekelte el, kacagó dalával pedig frenetikus tapsot aratott. Játékának fő előnye a könnyedség s a felesleges pózolások mellözése. Kiválóan sikerült két alakítást mutattak Timár (Devntrei) és Szabados (Dikson) a két álelredez személyében. Somlai a színigazgató szerepét jól fogta fel s a közönség hálás is volt érte. Varga Anna (Harriette) és Radó Rózi (Kitty) ensembleja is jól bevált. Mindkettő ügyesen mozog a színpadon. Jó alak volt Déri is a rájá szerepében. A többiek kifogástalan játéka csak fokozta az előadás sikerét.

Vasárnap délután a Nani, este Csepregy klasszikus népszimfonia a piros bugyelláris került színre. Az utóbbiban Halmay játszotta Török bíró szerepét. Természetes játéka nagy hatást keltett. Szalai Vilma (Zsófia) helyre egy bíróné volt. Játékának, szép nőtinak sokat tapsolt a lelkes közönség. Papp János (Csillag Pál) habár dabár dalaiban sokszor fel-felcsillant érzes baritonja, rekedtsége elront minden illuziót. Egyébként az előadás elég simán perdlült s látszott, hogy a szereplők a legnagyobb igyekezettel iparkodnak szerepük szépségeit kifejezésre juttatni.

Hét főt Hennequis és Duvalnak pikáns izű bohózatát, a Zsabat látnak. A darab alapeszméje, hogy miként lepez le egy vidéki, eszes menyecske egy párisi agyafurt kikapós férjet. Az előadás a legaprólékosabb részletekig sikerült. A szereplők pompásan tudták szerepeiket. Somlai (Barissard) egyik legszebb alakítását mutatta be. Feszitelenül játszott s nagy sikert aratott. Tóth Mariska (Colette) a kedves, naiv asszonyka szerepét ügyesen fogta fel. Varga Anna (Leclapierne) kissé túlzott, de ez nem rontott semmit játékának értékéből. Szabados (Marcinelle) a pipogya férjek igazi mintaképe volt. Nem szorul külön dicséretre. Radó Rózi (Susanne) az előadás legszebb alakja volt. Rutinnal játszott s természetes, könnyed előadása köztetszésben részesült. A többi kisebb szereplők szintén megérdemlik a dicséretet.

Kedden a Kis szökevény, angol operettet mutatták be, a melyben igen jól mulattak — a gyerekek. Több kedves zenés szám van a darabban s ez saives fogad-

tásban részesült is, azonban a libretto nem ér semmit. Kiténtek Végh Gizella (Gray), kinek bájos éneke s táncza nagy hatást keltett és Szabados (Tamarind) a józsi páter szerepében. Elismeréssel adózunk Szalai Vilma (Carmentia) szép, tisztán csengő énekének, diskkrét játékának. Timár (Flipper) egyike azon kevés színészeknek, kik mindig lelkiismeretesen iparkodnak betölteni szerepüket. A közönség mindig szívesen fogadja. Papp János (Levnello) pár csinos dalt énekelte elég jól. Jó volt még Somlai (Stenly), Déri (Lord Codle), Varga Anna (Lady Codle) és Tóth Mariska, a gracieuse szobaleány. A kar elég jó volna, ha nagyobb lenne.

Csütörtökön rendkívül szépen sikerült előadásban gyönyörködött az a kis számú közönség, mely a minden ízében nemes irányú darabokat méltányolni tudja. Színre került Dumas a Nők barátja című társadalmi szimfonia. A szereplők rutinnal adták elő ezt a nagyhatású darabot. Cs. Radó Rózi (Simrose grófné) kedvesen játszott s játéka művészi értékű volt. Szépen s minden vonásában finoman dolgozta ki szerepét. Az érzelmek minden fokozata természetesen, s hű kifejezést nyert hangjában. A közönség zajos tapsa gyakran szólította lámpák elé. Mellette kitént Halmay (De Ryon) elegáns, biztos és feszitelen játékkal, melylyel szintén nagy sikert aratott. Halmay jellemző ereje igen jól érvényesült az egyébként is kiválóan szép szerepben. Timár (Leverdet) ma is igen jó volt. Mintaszéri alakítást mutatott be Szabados (Des Targetta). Jól megállta helyét kis szerepében Somlai (De Chantre). Az ensemble méltó kiegészítői voltak Timár (Leverdet), Tóth Mariska (Hackendorf kisasszony) és a mindenre alkalmas Végh Gizella (Balbine). Déri (De Montegre) nem tudott leküzdeni bizonyos modorosságot, mely a kezdőket jellemzi, noha játékán meglátszott értelmes felfogása.

Csütörtökön ifj. Bokor József kellemes, bár itt-ott idegen melódiákra emelkedtető zenéjű operettje, a Napfogyatkozás került színre. Az előadásról csak jót mondhatunk. Szalai Vilma (Balmerston) és Végh Gizella (Azra) bájos duettje képezte az előadás kimagasló részét. Hajlékony, üdén csengő hangjuk utat talált a közönség szívéhez, mely rokonszenvének zajos tapokban adott kifejezést. Jókedvvel játszottak Szabados és Timár a két szerencsen fejedelm szerepében. Józsi mókái állandó derűtségben tartották a közönséget. Többi szereplők szintén megállták helyüket.

Pénteken Herczeg F. Ocskay brigadérosát láttuk. A cím szerepét Somlai játszotta nagyobb buzgósággal. Hangja azonban sokszor felmondotta a szolgálatot, ép azért alig tett nagyobb hatást. Hangja nem alkalmas az érzelmek minden fokozatának kifejezésére, a jellem megfestésére. Cs. Radó Rózi Tisza Ilona szerepében szintén nem tudta beleélni magát. Az ő szerepköre egész más ott, ott azután csodáljuk művészetét, itt azonban elmosódó alakításán közönyt kell átsiklanunk. Hasonlót kell modanunk Végh Gizelláról, a bájos szubrettről, kinek bizonyára nagy önmegtadadása került Dili szerepének eljátszása. Halmay (Jávorka) diáknak öreg volt. Papp János (Ocskay Sándor) elég jó volt. Tóth Mariska (Jutka) igen bágyadtan, kedvetlenül játszott. Az előadás csak ritkábban vett nagyobb lendületet. Rontotta a hatást az is, hogy több férfi szerepét hölgyekkel kellett betölteni.

Tegnap a Sühakokat láttuk jól sikerült előadásban, melyről helyszüke miatt a jövőre emlékezünk meg.

Közgazdaság.

A cs. kir. Adriaal biztosító-társulat 1901. évi üzleti jelentése (a 63-ik a társulat fennállása óta), a melyet a folyó év április hó 30-án megtartott közgyűlésen terjesztettek elő, a következő fontosabb adatokat tartalmazza:

Az életbiztosítási ágban 43,575,088 korona tőkéből szóló 7894 ajánlat volt elintézendő, melyre nézve 40,043,226 korona tőkéből szóló — az előző év 35,434,510 korona tőkével szemben — biztosítási kötvények állítottak ki. A biztosítások átlaga az év végével 237 és fél millió korona tőke és 612,744 korona járadék biztosításokban, minélfogva a tőkebiztosításoknál 16,954,764 korona tiszta szaporodás mutatkozik. Díjakban 10,031,421 korona vétetett be. Halálesetek után, valamint a biztosítottak életbenlétekor esedékes fizetések 4,882,299 koronát igényeltek, míg a függőben maradt károkért 790,113 korona helyezettett tartalékba.

A néhány év előtt létesített s idővel 600,000 koronára összegyűjtött, a kamatláb leszállítására szolgáló pótdíjtartalék 500,000 korona ezidei átutalás által 1,100,000 koronát emelkedett s így az életbiztosítási osztály díjtartalékai és a díjtvítelek 1991. évi december 31-én 63,573,742.70 koronát tesznek ki. Az elemi (tűz és szállítvány) biztosítási ágazatok díjbevételei 19,391,318 koronára rughak. Viszontbiztosításokért 8,821,148 korona lön kifizetve és a kárfizetések, a viszontbiztosítási rész levonásával 6,639,173 koronát vettek igénybe, míg a függőben maradt károkra, a viszontbiztosítási rész levonásával, 1,210,256 korona

helyezettett tartalékba. Mindkét biztosítási ágazat díjtartaléka 11,273,150 korona, levonva a viszontbiztosítási részt 6,075,680 korona. Kielégítő módon fejlődik az 1900. év utolsó hónapjában bevezetett betöréssel lopás elleni biztosítás is és remélhető, hogy ezen, a közönség igényeinek minden tekintetben megfelelő ágazat a külföldhöz hasonlóan hazánkban is mindinkább tért fog magának hódítani.

A kamatláb leszállítására vonatkozó pótdíjtartalék emelésére átutalt 500,000 korona után, a múlt évi 12,476.62 korona egyenleg átvétel tekintetbe vétele mellett 1,046,140.88 korona nyereség mutatkozik. Ezen nyereségből az életbiztosítási osztály rendelkezési tartalékára 72,984.20 korona, az általános mérleg rendelkezési tartalékára pedig 100,000 korona utaltatott át, miáltal az első helyen említett tartalék 720,000 koronára, utóbbi pedig 1,000,000 koronára emelkedett. Az idei osztalék a múlt évéhez hasonlóan 160 koronát tesz ki részvényenként. A tartalékok immár 73 millió koronára emelkedtek, még pedig díjtartalékok címén (saját számlán, azaz a viszontbiztosított rész levonásával) 63,989,650 korona, kamatláb-összeállítás pótdíjtartalék 1,000,000 korona, nyereségtartalék 6,674.983 korona és árfolyamigadozási tartalék 1,628,537 koronára.

Tanügy.

Női kereskedelmi tanfolyam Körömcz-bányán.

Körömcz-bánya város tanácsa a múlt héten tartott tanácsülésén elhatározta egy női kereskedelmi tanfolyam szerzését s egyúttal megtette a szükséges intézkedéseket a tanfolyam életbeléptetésére.

A tanfolyam célja: azon kereskedelmi szak- és irodai főbb ismeretek, valamint gyakorlati ügyességek elsajátítása, a melyekre az életben a nőknek akár mint könnyvívőknek, pénztárnokoknak, levelezőknek s egyéb üzleti alkalmazottaknak, akár mint a család tagjainak a háztartásban szükségök van.

A női keresk. tanfolyamba oly leány-növendékek vétetnek fel, kik a polgári vagy felsőbb leányiskola és leánygimnázium negyedik vagy a felső leányiskola (felső népiskola) második osztályát sikerrel végezték avagy megfelelő előképzettségüket a magyar nyelvből, számtanból és földrajzból felveteli vizsgálattal igazolják.

A polgári leányiskolával kapcsolatos női keresk. tanfolyam szeptemberben kezdődik s tízhónapig tart. Közlebbi értesítés később fog közzététetni, kívánatos azonban, hogy mindenki július 31-ig a tanfolyam előkészítőjénél — Turczér János tanárnál — előjegyeztesse magát.

Közönség köréből.

Búcsu.

A vallás- és közokt. m. kir. miniszter ur Temesvárra helyeztetett át. Miután személyesen barátaitól s jó ismerőseimtel búcsut nem vehetek, e becses lapban fejezem ki hálás köszönetemet az irántam minden alkalommal tanusított jóindulatért.

Rónai Sándor
tanítóképző tanár.

Az anyakönyvi hivatal bejegyzései.

1902. évi július hó 6-tól július hó 13-ig.

Születés.

A szülők neve	A gyermek neve	A gyermek neve
Demján János Dohány Erzs.	leány	Etelka
Szegedy Miklós Polikán Teréz	fiu	Lajos Barnab.
Hitka István Boros Anna	leány	Irén Rozália
Kovács József Rakovszki Mária	fiu	Jenő István
Gaál Ernő Zilay Erzsébeth	fiu	Ernő József
Frecska István Hlóska Zsuzs.	fiu	Jenő

Házasság.

Völegény és menyasszony neve	Vallása
Ákossy Árpád Komzsisz Ilona	ev. ref. róm. kath.
Weinberger Edd Steiner Irén	izraelita

Halálozás.

Az elhunyt neve	Kora	A halál oka
Dr. Kmosko Béláné	29	gyermekágyi láz
Mocsy Zolna	17 hó	Tüdőlob
Harsághy Oszkár	72	Tüdőlob
Üzv. Pató Jánosné		
Svaral Katalin		

Irodalom és művészet.

Vadászok figyelmébe. A vadász idény megkezdésének küszöbén felhívjuk a vadász sport kedvelőinek figyelmét a „Vadász és Allatvilág“ című szaklapra, melyet Bársony

István és Fónagy József közreműködésével Parthay Géza szerkeszt. A Vadászat és Allatvilág szaklapjaink egyik legjobbika és a mellett még díszben is van illusztrálva. Mutatvány számokat szívesen és ingyen küld a kiadó kivatalt Budapest Rottenbiller u. 30.

Harmadosztályú keresetadó. Ez a címre annak a 143 oldal terjedelmű rendkívül érdekes és hasznos könyvecskének, a melyet hozzánk beküldtek és a melyet Róka József, m. kir. pénzügyigazgató-helyettes, a kiváló pénzügyi szakíró irt.

E hasznos kézikönyv, a mely a kereskedés, ipar és egyéb hasznos hajtó foglalkozás adóját, a bevallás, kivetés és fellebbevitel körüli teendőket kimerítően ismerteti, a mely tehát mindazoknak, a kik harmadosztályú keresetadó alá tartoznak igazán nélkülözhetlen, oly ügyesen, oly szakszerűen van megírva, hogy (különösen most az új adókivetés küszöbén) minden adózónak ajánljuk, annak megszerzését, mert a ki ennek birtokában van, a jogát meg tudja majd védeni.

A Róka-féle „Harmadosztályú Keresetadó“ című könyv ára 1 kor. 20 fill. a a mely összeg beküldése ellenében portómentesen küldi azt meg Nyitrai és Társa könyvkereskedése Léván.

Lévai piaciárak.

Rovatvezető: Kónya József rendőrkapitány.

Buza m.-mázsánként 15 kor. 60 fill.
16 kor. — fill. Kétszeres 14 kor. 20 fill.
15 kor. — fill. — Rozs 11 kor. 20 fill. 11 kor.
60 fill. — Arpa 12 kor. — fill. 12 kor. 40 fill.
Zab 13 kor. 30 fill. 13 kor. 60 fill. — Kukoricza 12 kor. — fill. 12 kor. 40 fill. — Bab 10 kor. — fill. 11 kor. — fill. — Lencse 14 kor. — fill. 15 kor. — fill. — Kúles 8 kor. — fill. 9 kor. — fill.

Selyem-Bluzok 2 frt. 35 kr. és foljebb — 4 méter —

valamint „Henneberg-Selyem“ fekete, fehér vagy színes, méterenként egész 14 frt. 65 krig mindenkinek bérmentve és vámentesen házhoz szállítva — Minták küldetnek. — Svájczba kétszeres levélbélyeg ragasztandó. HENNEBERG G., selyemgyáros (cs. és kir. udvari szállító) Zürichben.

Nyiltér.

1238/902. tkvi szám.

Arverési hirdetményi kivonat.

Az újbányai kir. jbiróság mint telek-könyvi hatóság közhírré teszi, hogy Miksz József végrehajthatónak Kamodi Márton végrehajtást szenvedő elleni 34 K. tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében az újbányai kir. jbiróság területén levő Zsarnócza községben fekvő a zsarnócza 105 sz. tjkvben A I. 1—2 sorsz. 85 házzs. a. foglalt zsellér állomány és az ahhoz tartozó közös erdőben illetőségnek végrehajtást szenvedő Kamodi Márton nevében vezetett 1/2 részére 432 kor. kikiáltási árban, az u. o. 433 sz. tjkvben A I. 1—2 sor. 634/8 és 635/18 hrsz. a. foglalt végrehajtást szenvedő Kamodi Márton nevében egészben vezetett felosztott legelőre 49 K. kikiáltási árban, az u. o. 520 sz. tjkvben A I. 1 sor. 379 hrsz. a. foglalt fekvőségnek ugyanezt illető 24/32-ed részére 246 korona kikiáltási árban valamint az u. o. 523 sz. tjkvben A I. 1 sor. 507. 508. és 509. hrsz. a. foglalt ugyanannak nevében vezetett 24/32-ed részére 324 koronában ezennel megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1902. évi augusztus hó 5-ik napján d. e. 9 órakor Zsarnócza községében megállapított nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 100% készpénzben vagy az 1881. LX. t.-cz. 42 §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333 sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8 §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t.-cz. 170 §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Újbányán, 1902. évi május 8-án.
Az újbányai kir. jbiróság mint tkvi hatóság.

Bocsek Károly
kir. jbiró.

Gyógyszerész

gyakornoknak felvétetik 6—8 középiskolát végzett ifju kedvező feltételek mellett

Cservinka Mór

gyógyszerésznél, Újbánya.

A ZELIZI

szabadkézből eladó.

Czim a kiadóhivatalban.

